

بررسی سرو اپیدمیولوژیک عفونت‌های مایکوپلاسما هومینیس در مراجعه کنندگان با رفتارهای پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری در شهرستان ارومیه در سال ۱۳۹۵-۱۳۹۶

علیرضا سلامت‌بخش^۱, شهره افشار یاوری^{۲*}

تاریخ دریافت ۱۳۹۶/۰۷/۰۵ تاریخ پذیرش ۱۳۹۶/۱۰/۰۷

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: پیش‌زمینه و هدف: رفتارهای پرخطر جنسی از علل مساعد کننده عفونت‌های متقله از راه جنسی به شمار می‌آید که یکی از این عفونت‌ها مایکوپلاسما هومینیس می‌باشد. مطالعه حاضر باهدف تعیین بررسی فراوانی سرو اپیدمیولوژیک مایکوپلاسما هومینیس و عوامل مؤثر بر آن در مراجعه کنندگان با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهر ارومیه در سال ۱۳۹۴-۱۳۹۵ انجام شد.

مواد و روش کار: در این مطالعه مورد-شاهدی، ۱۴۰ مراجعه کننده به مرکز بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه به روش نمونه‌گیری در دسترس وارد مطالعه شدند. همچنین ۱۴۰ نفر نیز به عنوان گروه شاهد مورب‌بررسی قرار گرفتند. برای همه نمونه‌ها پرسشنامه تکمیل و ۵ سی‌سی خون جهت تعیین سطح سرو اپیدمیولوژی آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما هومینیس گرفته شد. آزمایش‌ها با استفاده از روش ایمنوفلورسانس بررسی شدند. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ و آمار توصیفی و کای دو استفاده شد. سطح معنی‌داری، کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: در مطالعه حاضر از بین مراجعه کنندگان با رفتار پرخطر جنسی، ۱۱۷ مرد و ۲۳ نفر زن شرکت داشتند که میانگین سنی ۳۶/۵ سال (دامنه سنی ۵۶-۱۷) داشتند. بین میزان تحصیلات وجود آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما هومینیس ارتباط معنی‌داری وجود داشت ($P=0/001$) ولی بین سایر مشخصات دموگرافیک و همچنین سابقه‌ی بروز رفتارهای پرخطر و مخاطره‌آمیز وجود آنتی‌بادی ضد مایکوپلاسما هومینیس ارتباط معنی‌داری یافت نشد، همچنین در بین گروه شاهد هیچ ارتباط معنی‌داری بین مشخصات دموگرافیک و میزان آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما هومینیس به دست نیامد ($P>0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نقش مایکوپلاسما در بروز عفونت‌های دستگاه تناسلی و عوارض حاصل از آن پیشنهاد می‌شود در افراد مراجعه کننده با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری غربالگری آن جزو برنامه قرار بگیرد.

کلیدواژه‌ها: رفتار پرخطر، عفونت، مایکوپلاسما

مجله پژوهشی ارومیه، دوره بیست و هشتم، شماره بازدهم، ص ۷۲۳-۷۱۵، بهمن ۱۳۹۶

آدرس مکاتبه: ارومیه، دانشگاه علوم پزشکی، دانشکده پیراپزشکی، تلفن: ۰۹۱۴۴۴۰۰۵۴۷

Email: shafsharyavari@yahoo.com

مقدمه

مايكوپلاسما هومينيس باكتري بدون ديواره سلولی است که در فلور طبيعی مخاط تنفسی و ادراری - تناسلي انسان دیده می‌شود. (۱). اهمیت و نقش مايكوپلاسماهای تناسلي در بروز عفونت‌های دستگاه تناسلي زنان و عوارض حاصل از آن‌ها مشخص شده است (۲). مايكوپلاسما هومينيس باعث عفونت‌های زخم، التهاب دهانه رحم، بيماري التهابي لگن و تب می‌شود (۳). وجود مايكوپلاسمای هومينيس سبب افزایش احتمال عفونت‌های ديگري همچون تريكوموناريس نيز می‌شود (۴، ۵).

با توجه به اهمیت بیماری‌های ایجاد شده توسط این ارگانیسم‌ها و عواقب وخیمی که به دنبال دارند لازم است که افراد آلوود به سرعت شناسایی و درمان شوند. بنابراین تشخیص این ارگانیسم مسئله بسیار مهمی است. تشخیص این میکروارگانیسم عموماً از طریق کشت صورت می‌گیرد، اما جداسازی آن‌ها از طریق کشت مشکلاتی در بی دارد از جمله زمان طولانی جداسازی که امکان تشخیص سریع و آسان عفونت‌های ژنیتال را فراهم نمی‌کند (برای جداسازی گونه‌های اوره آپلاسما و مایکوپلاسما هومینيس به ۲ تا ۵ روز و برای کشت مایکوپلاسما ژنیتالیوم گاهی به بیش از ۸ هفته زمان نیاز

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، ارومیه، ایران

^۲ استادیار میکروبیشناسی گروه علوم آزمایشگاهی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران (نویسنده مسول)

پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری ارومیه را انجام دادند. لازم به ذکر است تاکنون مطالعه‌ای مشابه در ایران انجام نشده است.

مواد و روش کار

این مطالعه مورد شاهدی بر روی افراد دارای رفتارهای پرخطر جنسی انجام شد. حجم نمونه با توجه به مطالعه‌ای که توسط آریا (۱) و مطالعه‌ای که توسط کوخ (۶) انجام‌شده و با استفاده از فرمول، ۱۳۷ نفر تعیین شد که به دلیل افزایش تکرارپذیری آزمایش و حصول نتیجه قطعی‌تر از نمونه‌ها حجم نمونه ۱۴۰ نفر تعیین شد. دلیل انتخاب این مطالعه برای محاسبه حجم نمونه، نبود هیچ مطالعه‌ای با جمعیت مشابه در ایران می‌باشد. همچنین تعداد ۱۴۰ نفر نیز به عنوان شاهد در نظر گرفته شدند بدین صورت که این افراد قادر سبقه رفتار پرخطر جنسی بودند و برای انجام آزمایش‌های ستادی به مرکز بهداشت ارومیه و درمانگاه اقبال مراجعه کرده بودند و از نظر جنسی و سنی با گروه مراجعته کنندگان دارای رفتارهای پرخطر جنسی همسان شدند. داده‌های موردنیاز از مراجعته کنندگان با رفتارهای پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری در شهرستان ارومیه در سال ۱۳۹۵-۱۳۹۴ جمع‌آوری شد. از ۵ میلی- لیتر خون گرفته شده، جهت انجام این آزمایش‌ها استفاده شد. پس از لخته شدن نمونه خون، سرم آن توسط سانتریفیوز با دور ۲۰۰۰- ۳۰۰۰ جدا شد و تا زمان انجام آزمایش در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. کلیه سرم‌ها تحت شرایط ویژه به آزمایشگاه ارسال شد و با کیت Euroimmune سطح آنتی‌بادی‌های IgG,IgM ضد مایکوپلاسما مورد سنجش قرار گرفت. ایمنوفلورسانس غیرمستقیم (IIFT)، مطابق دستورالعمل کیت انجام شد. معیارهای ورود به مطالعه افراد دارای رفتار پرخطر جنسی مانند تعدد در شرکای جنسی و شریک جنسی جدید، داشتن شرکای متعدد جنسی در همسر، عدم استفاده از کاندوم در رفتار جنسی پرخطر می‌باشد. اطلاعات شخصی و دموگرافیک از جمله سن، جنس، سطح تحصیلات، شغل، اعتیاد، وضعیت تأهل، محل سکونت، و نوع رفتارهای پرخطر: شریک جنسی جدید، شرکای جنسی متعدد، داشتن شریک جنسی متعدد در همسر فرد و عدم استفاده از کاندوم در رابطه جنسی مورد پرسش قرار گرفت. داده‌های حاصل از این تحقیق با استفاده از نرمافزار SPSS نسخه ۱۸ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. جهت توصیف متغیرهای کیفی از فراوانی نسبی (درصد) استفاده گردید. در این مطالعه جهت بررسی ارتباط بین متغیرهای کیفی از آمون کای دو استفاده شد. سطح معنی‌داری، کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

داریم. همچنین این ارگانیسم‌ها به دلیل سخت رشد بودن به محیط‌های کشت اختصاصی نیاز دارند و می‌توان به گرانی و ناپایداری این محیط‌ها، نیاز به عوامل رشد ضروری و دشواری تهیه این مواد مکمل برای افزودن به محیط کشت، محیط و غیره اشاره کرد (۶). البته مطالعات نشان داده‌اند که روش PCR برای تشخیص مایکوپلاسما هومینیس در نمونه‌های تناسلی، حساس، اختصاصی، آسان و سریع می‌باشد (۷، ۸).

از بین تکنیک‌های مختلف سرولوژیک که برای تشخیص بیماری بکار گرفته شده است، روش‌های مبتنی بر استفاده از آنتی‌بادی‌های نشان‌دار توسط آنزیمیا فلوروکروم موجب افزایش حساسیت آزمون می‌شوند (۹). بیماری‌های منتقله از راه جنسی شامل تمام عفونت‌هایی است که همراه با فعالیت جنسی منتقل می‌شود و بیماری‌های گوناگونی را شامل می‌شود. عفونت‌های منتقله جنسی (بیماری‌های منتقله از راه جنسی) علت عمدۀ بیماری‌های حاد، نایابری و ناتوانی طولانی‌مدت و مرگ و عواقب روانی برای میلیون‌ها زن و مرد و نوزاد می‌باشد (۱۰). امروزه به دلیل پیامدهای ناگواری که رفتارهای پرخطر جنسی به دنبال دارند، بیشتر از سایر رفتارهای پرخطر موردنیاز قرار می‌گیرد. رفتارهای پرخطر جنسی بهصورت داشتن شرکای جنسی متعدد و یا شریک جنسی جدید، داشتن شرکای متعدد جنسی در همسر، مقاربت مقعدی و عدم استفاده از کاندوم در رفتار جنسی پرخطر تعریف می‌شوند. خطر جدی که افراد دارای رفتارهای پرخطر جنسی را تهدید می‌کند، عفونت ناشی از ویروس HIV و انتقال بیماری‌های مقاربته از جمله مایکوپلاسماها و بارداری ناخواسته می‌باشد. این مسئله همچنین پیامدهای جسمی، عاطفی و اقتصادی زیادی را به دنبال دارد (۱۱). باکتری‌های اوره آپلاسما اورالیتیکم و مایکوپلاسما هومینیس در دهانه رحم یا مهبل زنان بالغ، بیشتر بهصورت بدون علامت گزارش شده است (۱۲).

قاضی سعیدی و همکاران (۱۳) موفق به جداسازی مایکوپلاسما از نمونه قطرات اولیه ادرار (۱۲ درصد) و نمونه ترشحات پروسه (۱۴/۱۴ درصد) در مردان نایابر مبتلا به عفونت ادراری شدند. در مطالعات انجام‌شده در سایر کشورها، میزان جداسازی مایکوپلاسما هومینیس، بین ۵ تا ۱۳ درصد گزارش شده است (۱۴). بخشندۀ نصرت و همکاران (۱۵) در گرگان فراوانی مایکوپلاسماهای تناسلی را در زنان مبتلا به عفونت تناسلی ۸/۱۲ درصد و فراوانی مایکوپلاسما هومینیس را ۷/۷ درصد گزارش نمودند.

با توجه به گزارش مقادیر متفاوت از شیوع مایکوپلاسماها بالاخص مایکوپلاسما هومینیس در مطالعات مختلف، و با در نظر گرفتن اهمیت موضوع، نویسنده‌گان مطالعه‌ای اپیدمیولوژیک بر عفونت‌های مایکوپلاسما هومینیس در مراجعه‌کنندگان با رفتارهای

نفر مرد و ۲۳ نفر زن بودند. میانگین سن گروه شاهد ۴۰ سال بود که بیشترین سن ۶۲ سال و کمترین سن ۱۸ سال تعیین گردید. ۴/۶درصد از مراجعه کنندگان بی سواد و ۷/۹درصد دارای تحصیلات ابتدایی و ۳۰درصد از مراجعه کنندگان دارای تحصیلات راهنمایی، ۱۲/۹درصد دارای تحصیلات دبیرستان و ۴۲/۱درصد مراجعه کنندگان از تحصیلات دانشگاهی برخوردار بودند که با انجام آزمون آماری کای دو تفاوتی از نظر مشخصات دموگرافیک بین دو گروه مورد و شاهد یافت نشد (جدول ۱).

میانگین سن افراد با رفتار پر خطر جنسی مراجعته کننده به مرکز بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه، ۳۶/۵ بود که بیشترین سن ۱۷ سال و کمترین سن ۱۴ سال تعیین گردید. همچنین از ۵۶ نفر، ۲۳ مرد و ۳۳ زن تشکیل می‌داد. ۲۹ درصد نفر از مراجعة کنندگان بی‌سواد و ۱۳/۶ درصد دارای تحصیلات ابتدایی و ۱۶/۴ درصد از مراجعة کنندگان دارای تحصیلات راهنمایی، ۲۷/۱ درصد دارای تحصیلات دبیرستان و ۴۰ درصد مراجعة کنندگان از تحصیلات دانشگاهی برخوردار بودند. تعداد ۱۴۰ نفر نیز به عنوان افراد شاهد بررسی گردید و گروه شاهد موردنبررسی نیز شامل ۱۱۷

جدول (1): مشخصات دموگرافیک مراجعه کنندگان با رفتار پرخطر جنسی و گروه شاهد به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهر ارومیه

متغیر	گروه شاهد (فراوانی (/))	گروه مورد (فراوانی (/))
جنسیت	مرد ۱۱۷ (۸۳/۶)	زن ۲۳ (۱۶/۴)
تحصیلات	بی‌سواد ۹ (۶/۴)	ابتدایی ۱۱ (۷/۹)
وضعیت تأهل	راهنمایی ۴۲ (۳۰)	دبیرستان ۱۸ (۱۲/۹)
سکونت	تحصیلات عالی ۵۹ (۴۲/۱)	ازدواج موقت ۲ (۱/۴)
شغل	ازدواج دائم ۸۰ (۵۷/۱)	ازدواج نکرده ۴۰ (۲۸/۵)
	همسر دوم ۱۴ (۱۰)	از همسر جدایشده ۴ (۲/۸)
	شهر ۱۲۲ (۹۴/۳)	شهر ۱۲۵ (۸۹/۳)
	روستا ۸ (۵/۷)	روستا ۱۵ (۱۰/۷)
	مشاغل دور از خانه ۵ (۳/۶)	کارکنان در معرض خطر ۱۹ (۱۳/۶)
	سایر مشاغل ۹۸ (۷۰)	بی‌کار ۱۸ (۱۲/۹)

مراجعه کنندگان اظهار می‌کردند که در هنگام داشتن رابطه جنسی، اصلاً از کاندوم استفاده نمی‌کنند و ۲۱/۴ درصد اظهار کردند که گاهی اوقات از کاندوم استفاده می‌کردند، علاوه بر این ۱۳۸ نفر از مراجعین، دارای شریک جنسی غیر همسر و ۵۶ نفر دارای شرکای جنسی متعدد و ۱۵ نفر از آن‌ها دارای همسر پرخطر بودند (جدول ۴).

حدود ۲۳٪ درصد از مراجعین با رفتار پر خطر جنسی دارای سابقه اعتیاد هم بودند، همچنین ۱۰٪ درصد از آن‌ها دارای سابقه تزریق مواد و ۳٪ درصد دارای سابقه تزریق مشترک بودند. ۲۰٪ درصد از مراجعه کنندگان سابقه مصرف مواد به صورت تزریقی، ۳٪ درصد به صورت خوراکی، ۲٪ درصد به صورت تدخینی، ۵٪ درصد سایر روش‌ها و ۷٪ درصد عدم مصرف مواد داشتند. ۷٪ درصد از

جدول (۲): فراوانی سایر رفتارهای مخاطره‌آمیز در مراجعین با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه

متغیر	فراآنی (نسبی)
داشتن سابقه اعتیاد	۳۳ (۲۳/۶)
داشتن سابقه تزریق مواد مخدر	۱۵ (۱۰/۷)
داشتن سابقه تزریق مشترک	۵ (۳/۶)
صرف مواد مخدر تزریقی	۲۸ (۲۰)
صرف مواد مخدر خوارکی	۵ (۳/۶)
صرف مواد مخدر تدخینی	۴ (۲/۹)
صرف مواد مخدر به سایر روش	۷۴ (۵۲/۹)
بدون صرف مواد مخدر	۲۹ (۲۰/۷)
شریک غیر همسر	۹۰ (۶۴/۳)
شرکای متعدد جنسی	۲۱ (۱۷/۲)
شرکای متعدد جنسی در همسر	۲ (۱/۴)
سایر رفتار پرخطر جنسی	۲۴ (۱۷/۱)
اصلًا از کاندوم استفاده نمی‌کنم	۹۲ (۶۵/۷)
گاهی اوقات از کاندوم استفاده می‌کنم	۳۰ (۲۱/۴)

از ۹۷/۸٪ از مراجعه‌کنندگان منفی و ۱/۱۴ درصد مثبت بودند. در افراد شاهد تمامی این سه نفر دارای جنسیت مذکور بودند. انجام آزمون آماری برای مقایسه فراوانی مثبتها در دو گروه شاهد و مورد ضروری است (جدول ۳).

از سرم خون ۱۴۰ نفر مراجعه‌کننده ۹۷/۹ درصد از نظر وجود آنتی‌بادی IgM منفی و ۱/۱۲ درصد مثبت بودند. از نظر وجود آنتی‌بادی IgG ، ۹۵ درصد از مراجعه‌کنندگان منفی و ۵ درصد مثبت بودند و از سرم خون ۱۴۰ نفر مراجعه‌کننده شاهد تمامی مراجعین از نظر وجود آنتی‌بادی IgM منفی و از نظر وجود آنتی‌بادی IgG ،

جدول (۳): شیوع سرولوژی IgM و IgG ضد مایکوپلاسما هومینیس در مراجعین با رفتار پرخطر جنسی و افراد شاهد به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه

درصد	افراد شاهد		افراد پرخطر		ایمونوگلوبولین
	فراآنی	درصد	فراآنی	درصد	
۰	۰	۲/۱	۳	۳	مثبت
۱۰۰	۱۴۰	۹۷/۹	۱۳۷	۹۵	IgM منفی
۲/۱۴	۳	۵	۷	۷	مثبت
۹۷/۸	۱۳۷	۹۵	۱۳۳	۹۵	IgG منفی

مراجعه‌کننده به مرکز بیماری‌های رفتاری و وجود آنتی‌بادی‌های IgM,IgG ضد مایکوپلاسما وجود نداشت ($P < 0.05$) (جدول ۴).

هیچ‌گونه ارتباط معنی‌داری بین سابقه اعتیاد، سابقه تزریق، نحوه مصرف مواد و همچنین استفاده از کاندوم در افراد

جدول (۴): ارتباط بین آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسمای هومینیس و برخی عوامل مؤثر بر آن در مراجعین با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک

بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه

p-value	IgG (frequency)		p-value	IgM (frequency)		بله	سبقه اعتیاد
	negative	positive		negative	positive	خیر	
۰/۲۱	۳۰	۳	۰/۷	۳۱	۲	بله	سبقه اعتیاد
	۱۰۳	۴		۱۰۶	۱	خیر	
۰/۷۵	۱۴	۱	۰/۵۴	۱۵	۰	بله	سبقه تزریق
	۱۱۹	۶		۱۲۲	۳	خیر	
۰/۶	۵	۰	۰/۷۳	۵	۰	بله	سبقه تزریق
	۱۲۸	۷		۱۳۲	۳	خیر	
۰/۱۳	۲۸	۰	۰/۶	۲۸	۰	تزریقی	نحوه مصرف مواد
	۴	۱		۵	۰	خوراکی	
	۴	۰		۴	۰	تدخینی	
	۶۸	۶		۷۱	۳	سایر	
	۲۹	۰		۲۹	۰	عدم مصرف	
۰/۴	۳۹	۴	۰/۹۶	۴۲	۱	بله	استفاده از کاندوم
	۹۴	۳		۹۵	۲	خیر	

*انجام آزمون کای دو

بین میزان تحصیلات و وجود آنتی‌بادی IgM در مراجعه‌کنندگان ارتباط معنی‌داری وجود داشت ($P=0/001$). بین سایر مشخصات دموگرافیک و وجود آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسمای هومینیس ارتباط معنی‌داری یافت نشد ($P>0/05$) (جدول ۵).

جدول (۵): ارتباط بین مشخصات دموگرافیک و آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسمای هومینیس در مراجعین با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه

p-value	IgG		p-value	IgM		مرد	زن	جنسیت
	negative	positive		Negative	positive			
۰/۸۷	۱۱۱	۶	۰/۴۲	۱۱۵	۲	مرد	تحصیلات	ابتدایی
	۲۲	۱		۲۲	۱	زن		
	۴	۰		۴	۰	بی‌سواد		
	۱۶	۳		۱۶	۳	راهنمایی		
	۲۲	۱		۲۲	۰	دیگر		
۰/۱۴۱	۳۸	۰	۰/۰۰۱	۳۸	۰	دیگر	وضعیت تأهل	ازدواج نکرده
	۵۳	۳		۵۶	۰	همسر دوم		
	۱	۰		۱	۰	ازدواج موقت		
	۲۷	۲		۲۷	۲	ازدواج دائم		
	۷۳	۳		۷۶	۰	همسر اول		
۰/۹	۴	۰	۰/۲۷	۴	۰	از همسر جدشده	سكن	روستایی
	۲۸	۲		۲۹	۱	از همسر جدشده		
	۱۱۹	۶		۱۲۳	۲	شهری		
	۱۴	۱		۱۴	۱	روستایی		
	۵	۰		۵	۰	مشاغل دور از خانه		
۰/۵۱	۴	۱	۰/۹	۵	۰	شغل پرخطر	شغل	سایر مشاغل
	۹۵	۴		۹۷	۲	بی‌کار		
	۲۶	۲		۲۷	۱	مشاغل دور از خانه		
	۱۱۱	۶		۱۱۵	۲	مشاغل دور از خانه		
	۲۲	۱		۲۲	۱	مشاغل دور از خانه		

*انجام آزمون کای دو

بین مشخصات دموگرافیک و وجود آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما هومینیس در گروه شاهد ارتباط معنی‌داری یافت نشد ($P > 0.05$) (جدول ۶).

جدول (۶): ارتباط بین مشخصات دموگرافیک و آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما در مراجعین شاهد به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه

p-value	IgG		p-value	IgM		متغیر
	negative	positive		negative	positive	
0.74	119	1	0.42	117	0	مرد
	21	2		23	0	زن
	9	0		9	0	بی‌سواد
	11	0		11	0	ابتدای
0.63	41	1	0.001	42	0	راهنمایی
	18	0		18	0	دبيرستان
	57	2		59	0	تحصیلات دانشگاهی
	1	1		2	0	ازدواج مؤقت
	78	2		80	0	ازدواج دائم
0.94	40	0	0.27	40	0	ازدواج نکرده
	14	0		14	0	همسر دوم
	4	0		4	0	از همسر جدا شده
0.66	129	3	0.2	132	0	شهری
	8	0		8	0	روستایی
	5	0		5	0	مشاغل دور از خانه
	194	1		19	0	شغل پرخطر
0.51	95	3	0.9	98	0	سایر مشاغل
	18	0		18	0	بی‌کار

آنچه از مون کای دو

بهیچ‌گونه ارتباط معنی‌داری بین رفتارهای جنسی پرخطر و وجود آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما یافت نشد ($P > 0.05$) (جدول ۷).

جدول (۷): ارتباط نوع رفتار پرخطر جنسی و آنتی‌بادی ضد مایکوپلاسما هومینیس در مراجعین با رفتار پرخطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری شهرستان ارومیه (سه نوع رفتار)

p-value	IgG		p-value	IgM		متغیر
	negative	Positive		negative	positive	
	88	2		90	0	شریک جنسی غیر همسر
0.22	4	0	0.07	4	0	شرکای جنسی متعدد
	2	0		2	0	همسر پرخطر
	39	5		42	3	سایر رفتار پرخطر

آنچه از مون کای دو

مایکوپلاسمای هومینیس سبب افزایش احتمال عفونت‌های دیگری همچون تریکوموناژیس نیز می‌شود (۴).

هدف مطالعه حاضر تعیین شیوع سرولوژیکی آنتی‌بادی ضد مایکوپلاسما هومینیس در افراد با رفتار‌های پرخطر بود، از ۱۴۰ نفر مراجعه‌کننده ۲۱ درصد از نظر وجود آنتی‌بادی IgM مثبت بودند

بحث و نتیجه‌گیری
اهمیت و نقش مایکوپلاسماهای تناسلی در بروز عفونت‌های دستگاه تناسلی زنان و عوارض حاصل از آن‌ها مشخص شده است، کما اینکه مایکوپلاسما هومینیس باعث عفونت‌های زخم، التهاب دهانه رحم، بیماری التهابی لگن و تب می‌شود (۲، ۳) و وجود

سوالیق مراجعه‌کنندگان فقط بر اساس گزارش ارائه شده توسط آن‌ها انجام شده و ممکن است از اظهار برخی اطلاعات خودداری نموده باشند و اطلاعات از دقت کافی برخوردار نباشند و این موارد از محدودیت‌های مطالعه حاضر است. و صرفاً به چند مطالعه که به بررسی شیوع مایکوپلاسما پرداخته بودند، اشاره می‌شود.

موسوبان و همکاران در سال ۲۰۱۱ به بررسی فراوانی مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اوره آلتیکم در زنان مبتلا به عفونت‌های دستگاه ادراری تناسلی پرداختند. این مطالعه بر روی ۱۵۵ نمونه واژینال گرفته شده از شهر اهواز صورت گرفت که نتایج بررسی مولکولی این گروه نشان داد که مایکوپلاسما هومینیس و اوره آپلاسما اورالتیکم به ترتیب در ۷۱/۷ درصد و ۴/۸ درصد بیماران وجود دارد و حضور این دو باکتری ارتباط معنی‌داری با بیماران دارای سقط جنین دارد (۱۶) که با مطالعه ما از نظر فراوانی موارد مثبت مایکوپلاسما هومینیس همخوان نمی‌باشد.

در مطالعه‌ای که توسط باوی و همکارانش (۹) برای بررسی عوامل باکتریولوژیک پیشبراه در ۶۹ مرد مبتلا به اورتیت غیرگنوکوکی (۲۶ نفر مبتلا به NGU) کلامیدیا مثبت و ۴۳ نفر مبتلا به NGU (کلامیدیا منفی) و ۳۹ مرد بدون اورتیت (NU) انجام شد. برای جدا کردن ارگانیسم‌های مایکوپلاسما هومینیس از نمونه قطرات اولیه ادرار استفاده شد. مایکوپلاسما هومینیس از ۲۲ درصد- ۱۹ درصد هر سه گروه جدا شد. افزایش شیوع مایکوپلاسما هومینیس در سرم گروه مثبت ($P = 0,026$) در مقایسه با شاهد) در مطالعه‌ای دیگر مشاهده گردیده است، در یک گروه از بیماران مراجعه‌کننده به کلینیک بیماری‌های جنسی واگیردار در تولوز، در زنان دارای واژینوز باکتریایی فراوانی مایکوپلاسما هومینیس ۵۸٪ تعیین گردید (۱۵) که نسبت به مطالعه ما فراوانی خیلی زیاد گزارش شده است و با مطالعه حاضر همخوان نمی‌باشد.

با توجه به نقش مایکوپلاسما در بروز عفونت‌های دستگاه تناسلی و عوارض حاصل از آن پیشنهاد می‌شود در افراد مراجعه‌کننده با رفتار پر خطر جنسی به کلینیک بیماری‌های رفتاری غربالگری آن جزو برنامه قرار بگیرد.

References:

- NajarPeerayehSh, Samimi R. Comparison of culture with the polymerase chain reaction for detection of genital Mycoplasma. Eur J Gen Med 2008; 5(2): 107-11.
- Larsen B, Hwang J. Mycoplasma, Ureaplasma, and adverse pregnancy outcomes: a fresh look. Infect Dis Obstet Gynecol 2010;2010.
- Jensen JS. Mycoplasma genitalium: the aetiological agent of urethritis and other sexually transmitted diseases. J Eur Acad Dermatol Venereol 2004; 18(1): 1-1.
- Koch A, Bilina A, Teodorowicz L, Stary A. Mycoplasma hominis and Ureaplasma urealyticum in patients with sexually transmitted diseases. Wien Klin Wochenschr 1997; 109(14-15): 584-9.

و ۵ درصد از مراجعه‌کنندگان از نظر وجود IgG مثبت بودند. که این نشان‌دهنده عفونت فعال در حدود ۱۰ نفر از مراجعه‌کنندگان می‌باشد. همچنین یافته‌های مطالعه نشان می‌دهد که میزان آنتی‌بادی‌های ضد مایکوپلاسما هومینیس در مردان بیشتر از زنان است و ارتباط معنی‌داری بین سطح آنتی‌بادی و میزان تحصیلات دیده می‌شود ($P=0,001$) به طور کلی تعداد افراد مراجعه‌کننده به مرکز بیماری‌های رفتاری پر خطر بیشتر جنسیت مذکور تشکیل می‌دهد که می‌توان شرایط فرهنگی حاکم بر جامعه و همچنین ریسک-پذیر بودن مردان و شاید پایین‌بودن به خانواده، از علل آن باشد. در مردان مبتلا خطر بروز عارضه بیماری پس از زنان تراز زنان می‌باشد ولی هدف غربالگری و درمان آن‌ها کاهش انتقال به زنان است لذا غربالگری مردان پر خطر به‌اندازه زنان اهمیت دارد. میزان شیوع رفتارهای پر خطر در بین افرادی که سطح تحصیلات ابتدایی و دانشگاهی را داشتند بیشتر بود که شاید بتوان عدم اطلاع دقیق و یا به عبارتی جدی نگرفتن این نوع عفونت‌ها را در بین عموم مردم در نظر گرفت.

میزان رفتارهای پر خطر در افراد مجرد نسبت به افرادی که دارای همسر می‌باشند بیشتر بود، که می‌تواند احتمالاً به دلیل افزایش سن ازدواج و عدم توانایی در رفع نیازهای جنسی باشد که سبب بروز رفتارهای پر خطر و خارج از چارچوب خانواده می‌شود و درنتیجه سبب افزایش ابتلا به بیماری‌های مقابله‌ای می‌گردد. میزان آنتی‌بادی ضد مایکوپلاسما در افراد شاهد نسبت به افراد دارای رفتارهای پر خطر جنسی کمتر بود که این نشان می‌دهد شیوع عفونت‌های ناشی از مایکوپلاسما با نوع رفتار و سبک زندگی ارتباط دارد و با اجتناب از روش‌های ناسالم در زندگی می‌توان خطر ناشی از چنین عفونت‌هایی را کاهش داد.

با توجه به این که در جستجوی متون علمی در سایر کشورها مرکزی تحت عنوان کلینیک بیماری‌های رفتاری یافت نشد و به نظر می‌رسد ایجاد این مراکز منحصر به کشور ایران باشد از این‌جهت مقایسه‌یافته‌های این مطالعه با سایر مطالعاتی که بر روی sex workerها انجام شده است به نظر صحیح نمی‌رسد. به علاوه بررسی

5. Leszczyński P, Szymański R. Mykoplazmy w zakażeniach położniczo-ginekologicznych. Nowa Medycyna 1998; 7: 25-7.
6. Lee C.C. Loo L.W. and Lam M.S. "Case reports of Nocardiosis in patients with HIV infection". Ann Acad Med 2000; 29:31.
7. Sh N, Aleyasin A. Comparison of PCR with culture for detection of *Mycoplasma hominis* in infertile women. Trauma Monthly 2005; 10(03): 183-90.
8. Jamalizadeh BS, Kheirkhah B, Farsinejad A, Habibzadeh V. Isolation and molecular identification of *Mycoplasma hominis* from genital system of infertile men and women. J Microbial World 2014; 3 (20): 233-40.
9. Bowie WR, Wang SP, Alexander ER, Floyd J, Forsyth PS, Pollock HM, Lin JS, Buchanan TM, Holmes KK. Etiology of nongonococcal urethritis. Evidence for *Chlamydia trachomatis* and *Ureaplasma urealyticum*. J Clin Invest 1977; 59(5): 735.
10. Niemiec KT. Zakażenia wywołane przez mykoplazmy urogenitalne. Klin Perinat Gin 2003;37:29–33.
11. Najar Peerayeh Sh, Samimi R. Comparison of culture with the polymerase chain reaction for detection of genital *Mycoplasma*. Eur J Gen Med 2008; 5(2): 107-11.
12. Lind K, Lindhardt BO, Schutten HJ, Blom J, Christiansen C. Serological cross-reactions between *Mycoplasma genitalium* and *Mycoplasma pneumoniae*. J Clin Microbiol 1984; 20(6): 1036-43.
13. Ghazi Saeedi K, Fatemi Nasab F, Vatani Sh, Azimi Y, Bakhshande Nosrat S, Mohamadi M. Compare two methods prostatic massage and urine initial drop sample in isolates of *Mycoplasma hominis* and *Ureaplasma urealyticum* in urinary tract. Journal of Laboratory Medicine 2008; 2(1): 15-8.
14. Sorrell TC, Mitchell DH, Iredell JR. Nocardia species In: Principles and Practice of Infectious Diseases, Mandell GL, Bennett JE, Dolin R. Elsevier, Philadelphia; 2005. P. 2637-43.
15. Bakhshande Nosrat S, Ghazi Saeedi K, Livani S, Dadgar T, Bazori M, Bagheri H, Behnam pour N, Ghaemi A. Frequency of genital *Mycoplasmas* in vaginal infections in Gorgan city. J Obst Gynecol Infert Iran 2009: 20-8. (Persian).
16. Mosavian M, Pourdeli HR. Survey of respiratory and urogenital infections due to *Mycoplasma* in the Hospitalized patients in Ahwas Imam Khomeini hospital. J Kerman Univ Med Sci 2003; 10(4): 251-4.

EPIDEMIOLOGICAL SURVEY OF MYCOPLASMA HOMINISIS INFECTIONS IN SEXUALLY TRANSMITTED BEHAVIORS IN BEHAVIORAL DISEASE CLINIC IN URMIA CITY IN 2016-2017

Alireza salamatbakhsh¹, Shohreh Afshar Yavari^{*2}

Received: 27 Sep, 2017; Accepted: 28 Dec, 2017

Abstract

Background & Aims: Sexually transmitted diseases are the most prevalent causes of sexually transmitted infections. One of these infections is Mycoplasma hominis. The aim of this study was determine serological frequency of Mycoplasma hominis and its effective factors in patients with high risk sexual behaviors in Urmia behavioral diseases clinic in 2016-2017.

Materials & Methods: In this case-control study, 140 patients referred to the Urmia Cognitive-Disease Center were entered into the study using available sampling method. 140 people were also examined as control group. For each sample, a completed questionnaire and 5cc blood samples were taken to determine the serum level of anti-mycoplasma hominis antibodies. Experiments were performed using immunofluorescence method. For data analysis, descriptive statistics and Chi-square was utilized. Additionally, the SPSS 18 was employed for data analysis. The significance level was less than 0.05

Results: In the present study, 117 male and 23 female patients with average age of 36.5 years (age range of 17-56 years) were included in the study. There was a significant correlation between level of education and anti-mycoplasma hominis antibodies ($P = 0.001$), but among other demographic characteristics as well as the history of high-risk and hazardous behaviors and presence of anti-mycoplasma hominis antibodies significant difference not founded. Beside there was no significant correlation between demographic characteristics and anti-mycoplasma hominis antibodies in the control group ($P < 0.05$).

Conclusion: Due to role of Mycoplasma in the incidence of genital tract infections and its complications, it is recommended that the patients with high risk sexual behavior be screened for behavioral disease.

Keywords: Mycoplasma, Hazardous behaviors, Infection

Address: Department of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedical Sciences, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

Tel: +98 9144400547

Email: shafsharyavari@yahoo.com

SOURCE: URMIA MED J 2018: 28(11): 723 ISSN: 1027-3727

---

¹ M.A. Student of Microbiology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran

² Assistant Professor of Laboratory Sciences, Department of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedical Sciences, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran (Corresponding Author)